

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.364/2017/3.

A tanács tagjai: Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: ügyintéző: Dr. Magyar Anikó ügyvéd)

Az alperes: ... Rendőr-főkapitányság

Az alperes képviselője: jogi főelőadó

A per tárgya: szolgálati idő kedvezményes számítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.271/2016/3.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.M.2572/2013/31.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.271/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Megállapítja, hogy a 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 1993. február 26-ától fogdaőr, 1998. február 16-tól fogdaparancsnok (őrparancsnok) beosztásban állt hivatásos szolgálati viszonyban, az alperes ... Rendőrkapitányságának ... Osztálya állományában teljesített szolgálatot. Szolgálati helye a számú fogda III. emeletén volt.
- [2] A felperes a fogdaőri beosztása során a fogvatartottak őrzését, a fogvatartottak befogadását, elbocsátását, ruházati és csomagellenőrzését, a zárka áthelyezését, a fogvatartottak beszélőre, orvosi helyiségbe, ügyvédi beszélőre történő kísérését, étkezésük biztosítását, felügyeletét, tisztálkodásának felügyeletét, wc-re kísérését, a fogvatartottak gyógyvereinek adagolását, a gyógyszerek felhasználásának ellenőrzését, valamint

a fogvatartottak nyomozati cselekmények helyszínére kísérését szolgáló feladatokat látta el. A fogdaparancsnoki/őrparancsnoki feladatai ellátása során munkakörébe tartozott az alosztály szolgáló okmányainak vezetése, a beosztott fogdaőrök szolgálatellátásának irányítása, ellenőrzése, fogdaokmányok vezetése, a fogdanévsor, napi létszámjelentés készítése, a kísézőőr eligazítása, kíséresi utasítás megírása. Felelős volt az átkísérések időbeni és szakszerű végrehajtásáért, a letéti tárgyak és a fogvatartottak gyógyszereinek kezeléséért, a fogda rendjéért, a fogvatartottak jogainak érvényesítéséért, kötelezettségeik betartásáért, valamint gondoskodott a napirend betartásáról és javaslatot tett az alárendeltségébe tartozó állomány jutalmazására és fenytésére.

- [3] Az alperesnél az őrutasítás és őrhelyleírás szabályozta a fogda területén azon felállási helyek számát, ahol őrnök kell tartózkodnia. A szolgáló napló tartalmazta, hogy a perbeli időszak egyes napjain hány fő látta el a szolgálatot. A ... utcai fogda 33 férőhelyes. A szolgáló beosztás alapján az emeleten általában három fő - a felperesen kívül az őrparancsnok és egy kíséző - teljesített szolgálatot. A felperes a fogdaparancsnoki beosztása során a munkaköri leírásban meghatározott adminisztratív jellegű feladatokon kívül fogdaőri feladatokat is ellátott.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes a szolgáló panaszának elutasítását követően előterjesztett keresetében a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgáló viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 329. § (1) bekezdés c) pontja harmadik fordulója alapján 1996. szeptember 1. napjától 2005. december 31-éig szolgáló ideje 1,2-szeres szorzóval történő kedvezményes számítását kérte. Keresete indokolásaként előadta, hogy a munkaköri tevékenysége tartalma és a munkavégzése körülményei - különösen a létszámhiány miatti túlterheltségre - miatt szolgálatteljesítési ideje 50%-át meghaladóan pszichikai ártalomnak és életveszélynek volt kitéve, továbbá kockázatot jelentett a fertőző beteg fogvatartottakkal való érintkezése is.
- [5] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontja a büntetés-végrehajtási szervezet keretén belül szolgáló teljesítők vonatkozik, a rendőrségi kötelékben fogvatartottakkal közvetlenül folyamatosan foglalkozók nem jogosultak e jogcímen a szolgáló idő kedvezményes számítására. Álláspontja szerint a felperes 2001. február 6-án kelt őrparancsnoki munkaköri leírása alapján nem volt kitéve a Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996.(VIII.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R) 1. számú mellékletének 5. pontjában megfogalmazott pszichikai ártalmaknak, a fertőző betegségek kiszűrésére pedig az orvosi befogadás kellő biztosítékot jelentett.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 15.M.2572/2013/31. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy feladatainak ellátása és az alperesnél fennállt létszámhiány okán fokozott igénybevétellel járó beosztást látott el, ennek során a jogszabályban meghatározott ártalmaknak volt kitéve, e fokozott igénybevétel pedig a szolgálatteljesítési ideje több mint 50 %-ában fennállt. Az elsőfokú bíróság a Fogdaszolgálati Szabályzat 19. pontjában foglalt előírást vizsgálva ... jelentéséből és tanúvallomásából megállapította, hogy az alperesnek a négy ór helyre öt-öt, tehát összesen 20 fogdaőri státuszt kellett biztosítani, azonban csupán 16 személyt foglalkoztatott. Minthogy azonban a fogdaparancsnoknak a befogadóőri feladatokat is el kellett látni, ezért az előírásoknak megfelelő létszám minden esetben biztosítva volt.
- [7] A közigazgatási és munkaügyi bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy a perbeli időszak egy részében, a rendelkezésre álló státuszok nem mindegyike volt betöltve, nem jelentette, hogy az egyes szolgálatok során a Szabályzatnak megfelelő létszám nem volt biztosítva. Minthogy a létszámhiánnyal kapcsolatos bizonyítás sikertelen volt, nem igazolt a fogvatartottak agresszivitása miatt fennállt veszélyhelyzet sem.
- [8] A fogvatartottakkal való fizikai kontaktus kizárólag a ruházat átvizsgálása, a rendbontás megfékezése és elsősegélynyújtás esetén volt indokolt, fertőző beteg pedig csupán évente néhány alkalommal tartózkodott a fogdán. A tanúvallomások szerint azonban a fogdaőrök rendelkeztek védőfelszereléssel és védőruházattal, a fertőző betegek szállítását pedig nem a fogdaőr, hanem a járőr végezte.
- [9] Az elsőfokú bíróság szerint a felperes bizonyítása sikertelen volt abban a körben is, hogy az általa állított veszélyhelyzetek és az egészségügyi kockázat a szolgálatteljesítési idejének több mint 50 %-ában fennálltak. Az egyes feladatok időbeni megoszlására a tanúvallomások és egyéb bizonyítékok sem nyújtottak adatot.
- [10] Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes igazságügyi pszichológus szakértő kirendelésére vonatkozó indítványát, mert az nem szakkérdések megválaszolására irányult, illetve olyan kérdések feltételét indítványozta, amelyek csak a tényállítása bizonyítottsága esetén merülnének fel. A lefolytatott bizonyítás eredményeként ezért arra következtetett, hogy a felperes által hivatkozott támadásoknak, fertőzéseknek csak az elvi lehetősége állt fenn, a felperes pedig nem bizonyított olyan többletkörülményt, amely a hivatásos szolgálati viszonytal szükségyszerűen együtt járó veszélyhelyzeten túlmutatott. Az pedig, hogy a Hszt. rendelkezése utóbb módosult és a kedvezményre jogosultak körét kiterjesztette, nem adott alapot a Hszt. korábbi rendelkezésének megelőzően az állomány tagja által sem vitatott értelmezéstől eltérő alkalmazásra és visszamenőleges igény érvényesítésére.

- [11] A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a 4.Mf.680.271/2016/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperesnek a perben azt kellett bizonyítani, hogy szolgálatteljesítési idejének 50%-át meghaladóan fennálltak az R. 1. számú mellékletében foglalt egészségkárosító kockázatok, így az általa hivatkozott, az 5. pontban foglalt pszichikai ártalmak, valamint a 8. pontban foglalt biológiai kóroki tényezők. Rámutatott arra, hogy a perbeli időszakban hatályos, a fegyveres szervek hivatásos állományának egészségi, pszichikai és fizikai alkalmasságáról szóló 21/2000.(VIII.23.) BM-IM-PNM együttes rendelet alkalmassági követelmények 5. számú függeléke a fogdaparancsnok beosztásba tartozó személyeket nem nevesítette a rendőrségnél akként, hogy a munkavégzésük során fokozott és tartós egészségi és pszichés terhelésnek vannak kitéve, vagyis az alperes nem tekinthette a felperes beosztását fokozott igénybevétellel és veszéllyel járóknak.
- [12] Ugyanakkor a Hszt. perben alkalmazandó 329. § (1) bekezdés c) pontja a szolgálati idő kedvezményes számítását az 1,2-szeres szorzó alkalmazását illetően nem konkrét beosztásokat, hanem kifejezetten veszélyes szolgálatteljesítéseket sorol fel. A bírói gyakorlat értelmében fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőnek csak az minősíthető, aki a szolgálatteljesítési idő 50 %-ot meghaladó mértékben ténylegesen fokozott igénybevételnek és veszélynek volt kitéve a beosztása ellátása során. A perben lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, a felperes állítása és a meghallgatott tanúk vallomása nem támasztotta alá a biológiai kóroki tényezők 50 %-os mértéket meghaladó fennállását.
- [13] A törvényszék kiemelt jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a felperes beosztása szerint fogdaparancsnok, illetve őrpárancsnokként teljesített szolgálatot, amely az alárendeltség okán hozzátartozó állomány irányítását jelentette, elsősorban adminisztratív feladatok ellátásával. Az a körülmény pedig, hogy esetleges létszámhiány volt, illetve a fogdán folyamatosan telt ház volt, pszichikai ártalomként nem értékelhető. A perben a fogvatartottak fenyegetéseire konkrét adatok az általános vélekedésen túl nem álltak rendelkezésre, ezért ezek a felperesi nyilatkozatok nem igazolták a kereseti kérelmet.
- [14] A felperes előadása, a becsatolt iratok és a tanúk vallomása nem támasztotta alá, hogy a rendőri munkával szokásosan együtt járó pszichikai megterhelésen túl a felperes a napi szolgálati idő 50 %-át meghaladóan pszichikai ártalmakat előidéző körülményeknek, illetve biológiai kóroki tényezőknek volt kitéve, ezért a kereset elutasítása jogosult volt.

A felülvizsgálati kérelem

- [15] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és elsődlegesen új

határozat hozatalával a keresetnek történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint az alperes perköltség megfizetésére történő kötelezését kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok ítéletei megalapozatlanok, a jogszabályi rendelkezésekkel ellentétesek, ellentmondást tartalmazóak. A bíróságok a határozatuk meghozatalakor hibás álláspontra helyezkedtek, amelynek alapja elsődlegesen a pontatlan, iratellenes tényállás megállapítása és a vonatkozó jogszabályok sajtóságos értelmezése, illetve jogszabályi hivatkozásaik teljes figyelmen kívül hagyása volt.

- [16] Az elsőfokú bíróság a tényállásában megállapította - és azt a másodfokú bíróság is elfogadta -, hogy a szolgálati beosztás alapján az emeleten rendszerint három személy volt beosztva, a felperesen kívül az őrparancsnok és egy kísérő. Ezzel ellentétes megállapítást tartalmaz azonban az elsőfokú ítélet 7. oldal 7. bekezdése, amely megállapítja, hogy a rendelkezésre álló státuszok nem mindegyike volt betöltve, amely nem jelentette azt, hogy az egyes szolgálatok során a szabályzatnak megfelelő előírt létszám ne lett volna biztosítva. A felperes álláspontja szerint azonban annak megállapítása, hogy egy szolgálatban a három és két fő elegendő létszámot jelentett, ellentétes a per adataival és a létszámot előíró szabályzattal is. A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. ORFK utasítás 15. pontja szerint a Fogda- és Kísérőőri Alosztály alosztályvezetőből, őrparancsnokokból, fogdaőrökből, kísérőőrökből és közalkalmazottakból áll. A Szabályzat 17. pontja kogens módon tartalmazza, hogy őrparancsnokon kívül lennie kell fogdaőröknek és kísérőőrnek is, amit az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagytak.
- [17] Iratellenes az elsőfokú bíróság létszámhiány tekintetében tett következtetése is, mivel nem vizsgálta sem a szabályozó eszköz rendelkezéseit, sem a perben rendelkezésre álló iratokat és tanúvallomásokat sem. Az a tény pedig, hogy a szabályzati előírások szerinti létszám nem teljesült - amit az utolsó tárgyalási napon csatolt állománytáblák is alátámasztottak - azt jelenti, hogy a feladatellátás szempontjából nem volt elég ember, folyamatosan fennállt a létszámhiány, amely értelemszerűen többletterhet rótt a meglévő állományra, így a felperesre is.
- [18] Az elsőfokú bíróság a Pp. 180. §-ába ütközően a kérdések minőségére hivatkozással utasította el az igazságügyi pszichológus szakértő kirendelésére tett indítványát. Mindezzel jogszabálysértést követett el, amellyel a másodfokú bíróság sem foglalkozott, a Pp. 177.§-ának megsértésével helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését.
- [19] A felperes a biológiai kóroki tényezőkkel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy bár az eljáró bíróságok ítéleteikben idézik a konkrét jogszabályi rendelkezést, ennek ellenére megállapításában nem a kockázat tekintetében vizsgálták a tényeket. Álláspontja szerint a komoly és közeli veszély nem egyenlő az egészségkárosító kockázat fennálltával, mellyel egyik bíróság sem foglalkozott annak

ellenére, hogy a felperes előadása és a tanúvallomások is ezt igazolták.

- [20] A felperes szerint a határozatok indokolása nem felelt meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak sem. Az eljáró bíróságok a Pp. 2. § (1) bekezdésének megsértésével nem kellő súllyal vették figyelembe a keresetlevélben és az előkészítő iratokban, valamint a tárgyaláson hivatkozott érveket és a becsatolt releváns dokumentumokat egyáltalán nem vizsgálták. A felperes álláspontja szerint a tényállás akkor felel meg a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, ha az összhangban áll a periratokkal, okszerű és helyes következtetéseken nyugszik. Mindkét ítélet indokolásából jól látszódik, hogy abban csak az ítéletnek megfelelő tények kerültek rögzítésre és egyoldalúan kiragadásra. Az ítéletek indokolásából nem tűnt ki a bizonyítékok mérlegelése, ezért nem felelt meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A pszichológus szakértő kirendelésére tett indítványukat az elsőfokú bíróság megalapozatlanul utasította el, a másodfokú bíróság pedig a fellebbezés ezen hivatkozását nem is indokolta. A per eldöntése szempontjából releváns lett volna annak megállapítása, hogy a felperes egészségkárosító kockázatok között végezte-e a munkáját és ez a kockázat a munkaideje nagyobb részében fennállt-e.
- [21] Mindezek alapján az eljáró bíróságok ítéletei sértik a Pp. 206. § (1) bekezdésében, a Pp. 3. § (4) bekezdésében, a Pp. 163. § -ában, 2. § (1) bekezdésében, 201. § (1) bekezdésében, 180. § -ában, 177. § -ában foglaltakat, továbbá figyelmen kívül hagyták a Pp. 221. § (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakat.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [22] A peres eljárás tárgyát a felperes 1996. szeptember 1-től 2005. december 31-éig terjedő időszak képezte. A Hszt. 2006. január 1-jéig hatályos, a perben alkalmazandó 329. § (1) bekezdés c) pontja szerint a 326. § (1) bekezdésében meghatározott szempontból a szolgálati viszonyban eltöltött időt 1,2-szeresen kell számítani rendszeres csapatkiképzést folytató szervezetek állományának, harcálláspontokon, a földfelszín alatt szolgálatot teljesítőknek, a büntetés-végrehajtási szervezeteknél a fogvatartottakkal közvetlenül, folyamatosan foglalkozó állomány tagjainak, valamint a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőknek. A Hszt. ezen rendelkezését a 2005. évi CLXXIX. törvény 18. §-a 2006. január 1-jétől úgy módosította, hogy 1,2-szeresen a földfelszín alatt szolgálatot teljesítőknek, a fogvatartottakkal közvetlenül folyamatosan foglalkozó állomány tagjának, valamint a fokozott igénybevétellel járó beosztásokban szolgálatot teljesítő végrehajtói feladatokat ellátó állománynak a szolgálati viszonyban eltöltött idejét kell számítani. A törvénymódosításhoz fűzött miniszteri indoklás szerint a legnehezebb körülmények között szolgálatot teljesítő végrehajtó állomány illetményen kívüli juttatásainak kiterjesztését szolgálja a törvény azzal, hogy a szolgálati idő kedvezményes számításának

lehetőségét a konkrét rendvédelmi feladatokat végző teljes állományra kiterjeszti.

- [23] A Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontja 2006. január 1-jét megelőzően a fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőknek, míg 2006. január 1-jét követően, a fokozott igénybevétellel járó beosztásokban szolgálatot teljesítő végrehajtói feladat ellátásában résztvevőknek teremtette meg a kedvezményes szolgálati idő számításának lehetőségét. A jogszabályok ezen módosításából az a következtetés vonható le, hogy 2006. január 1-jét megelőzően a jogszabály jóval súlyosabb feltételt állapított meg, amelytől a bíróságnak sem lehetett eltekinteni és azt kellett vizsgálni, hogy a felperes ténylegesen és kétséget kizáróan megfelelt-e 1996. szeptember 1-je és 2005. december 31-e között peresített időszakban a szigorú jogszabályi feltételeknek. Ez a bizonyítás a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a felperest terhelte.
- [24] Az R. 22. §-a szerint a Hszt. alkalmazásában fokozottan veszélyesnek az a szolgálati beosztás minősül, amelynek ellátásával kapcsolatos szolgálati tevékenység a hivatásos szolgálattal járó általános kockázaton túl életveszéllyel is járhat, illetve egészségkárosító kockázatok között kerül végrehajtásra, vagy a védelem csak egyéni védőeszköz állandó vagy tartós használatával valósítható meg. Ezen beosztások körét a Hszt. 342. § (1) bekezdés d) pontjában adott felhatalmazás alapján az 1. számú melléklet tartalmazza. Az R. 25. § (1) bekezdése az 1. számú mellékletben meghatározott beosztásokban szolgálatot teljesítők szolgálati idejének 1,2-szeres számításához további feltételként azt írja elő, hogy az egészségkárosító kockázatok között töltött napi szolgálatteljesítési idő elérje az R. 23. § (1) bekezdésében meghatározott mértéket, vagyis, több mint 50 %-ot.
- [25] A hivatásos állomány tagjai az általánoshoz képest szigorúbb függelmi rendben és fegyelmezettséggel fokozott pszichikai és fizikai terheléssel, áldozatvállalással, veszélyes helyzetben az élet kockáztatásával végzik feladataikat. Ezért a szolgálati viszony jellegét meghatározó, a Hszt. 3. § (1) és (2) bekezdése szerinti sajátos szolgálati kötelek között végzett szolgálati tevékenység, ezt meghaladó többlettényállás bizonyításának hiányában az állomány valamennyi tagját megillető kedvezménynél több, átlagot meghaladó kedvezmény igénybevételére még nem jogosít.
- [26] A felperes a keresetét az R. 1. számú mellékletének 5. pontjában nevesített pszichikai ártalomra, valamint a 8. pontban foglalt biológiai és kóroki tényezőkre alapította. Az eljáró bíróságok által értékelt 5. pont szerint pszichikai ártalmak alatt kell érteni az olyan szolgálati tevékenységet, amely életet, testi épiséget, szellemi egészséget, szabadságot, jelentős mértékben veszélyeztető helyzetben folyamatosan kell végezni vagy fokozott szellemi koncentrációt igényel, illetve olyan állandó készenléti helyzet, amelyben a bekövetkező feladat végrehajtására azonnali, felkészülési idő nélkül való beavatkozást kell biztosítani.

- [27] A felperes pszichikai ártalomra történő hivatkozását elsődlegesen a létszámhiányra alapította és felülvizsgálati kérelmében is azzal érvelt, hogy a 19/1996. ORFK utasításban szabályozott kötelező órallomány nem állt rendelkezésre. Állítása szerint e körben az eljáró bíróságok a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésével ellentmondásosan és iratellenesen állapították meg a tényállást.
- [28] Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [29] A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutottak-e. A felülvizsgálati eljárásban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Nem állapítható meg eljárási szabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja. A felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének (BH 1999.44., BH 2012.179., EBH 2013.M.4.).
- [30] A Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértése azonban a perben nem volt megállapítható. Az eljáró bíróságok az okirati bizonyítékokkal alátámasztott létszámadatok és ... tanúvallomása alapján megalapozottan állapították meg, hogy bár a fogda valamennyi státusza nem volt betöltve, azonban az egyes szolgálatokban a Szabályzatban előírt minimális létszám biztosítva volt.
- [31] A perben alkalmazandó Hszt. 329. § (1) bekezdés c) pontja a szolgálati idő kedvezményes számítását, az 1,2-szeres szorzó alkalmazását illetően nem konkrét beosztásokat, hanem kifejezetten veszélyes szolgálatteljesítéseket sorol fel. Ezért annak utolsó fordulata alapján általánosságban meghatározott fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásokban szolgálatot teljesítőknek is csak az minősíthető, aki az azt megelőző felsorolás szerinti minőséggel azonosan, azzal egyensúlyban ténylegesen fokozott igénybevételnek és veszélynek volt kitéve a beosztása ellátása során. Ez pedig a perbeli esetben nem volt megállapítható.
- [32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul panaszolta a pszichológus szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítványa elutasítását és annak indokolása hiányát is. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában helytállóan állapította meg, hogy a felperes olyan kérdések megválaszolását indítványozta, amelyek nem

minősültek szakkérdésnek, másrészt pedig olyan kérdéseket tett fel, amelyek csak a felperesi tényállítások bizonyítottsága esetén lettek volna relevánsak, amely az eljárás során sikertelen volt.

- [33] A szakértő kirendelése a felek indítványa alapján a bíróság kompetenciájába, mérlegelése körébe tartozó kérdés, arra a jogszabály kötelezettséget nem ír elő. A szakértő kirendelése, mint bizonyítási eszköz az eljárás egy adott szakaszában lehetséges, annak - mint a perbeli esetben is - feltétele a keresetben állított tények tényyszerűségének bizonyítása. Minthogy a felperes a perben az általa állított egyes szolgálatok alkalmával fellépő létszámhiányt, az ennek következtében megszorított munkamennyiséget csupán állította, azonban nem bizonyította, a felperes bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el.
- [34] A felperes azt is megalapozatlanul sérelmezte, hogy a biológiai kóroki tényezőkkel kapcsolatban a bíróság nem az egészségkárosító kockázatok tekintetében vizsgálta a tényeket, hanem komoly és közeli veszély hiányára hivatkozott. A felperes a perbeli időszak nagyobb részében elsődlegesen irányítási és adminisztratív feladatokat jelentő fogdparancsnoki beosztást töltött be, ezért az általa ellátott feladatokra tekintettel minimális volt azon időtartam mértéke, amelynek során elvi lehetősége volt fertőző beteggel fizikai kontaktust létesíteni. Ez az idő nem érte el és főként nem haladta meg a napi szolgálatteljesítő idő 50 %-át, annál is inkább, mert fertőző betegség fennállása esetén a megfelelő védőeszközök rendelkezésre álltak, továbbá lehetőség volt az adott fogvatartott elkülönítésére is.
- [35] Mindezekre tekintettel az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a felperes által állított pszichikai kockázat és biológiai kóroki tényezők a felperes esetében nem, illetve olyan minimális időtartamban álltak fenn, amelyek alapján a szolgálati idő kedvezményes számítására nem volt lehetőség.
- [36] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [37] Az alperes perköltséget nem igényelt, ezért arról rendelkezni nem kellett.
- [38] A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. február 14.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr.

Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző